

Tôi l y vacation ngh ở nhà 3 ngày đ d ng s c vì b c m t m y ngày tr c.

Ba ngày ở nhà tôi tha h ng mu n d y tr và lên net vui ch i v i b n bè. Có nhóm b n bè cùng l p th i trung h c là thân nh t, chúng tôi g p nhau hàng ngày, ngoài thông tin liên h t i tr ng cũ b n x a n u có, h u h t chúng tôi h i thăm nhau, k chuy n mình, chuy n đ i và vui đùa qua l i. Th i bu i thông tin đ i n t v a nhanh v a ti n l i.

Sáng hôm nay chúng tôi có đ tài “K i p sau tôi s thay ch ng, đ i v không?” nhi u b n hăng hái tr l i s l y ch ng khác, v khác đ ...thay đ i không khí, b n Nguyễn Trung Tr c đã xu t th n làm ngay 2 câu th dù c đ i ch ng làm th bao gi :

“ M t k i p đã o i l m r i,
L y thêm k i p n a đ i tôi còn gì?”

Và m t b n khác cũng đ ng tình:

“ M t k i p đã chán th y bà,
L y thêm k i p n a ch c là tiêu luôn”

Nh ng vài ng i quy t chí k i p sau s l y l i ng i ph i ng u hi n t i c a mình. Tôi cũng th , s l y l i ng i ch ng Nam K hi n lành đã dám k t duyên cùng tôi cô em B c K chanh chua đanh đá.

Chàng Nam Với Bà C.

Tên: Nguyễn Thị Thanh Duyên
Số điện thoại: 06 3 259 13 49

Ngày xưa anh Bông quen tôi đúng là duyên kỳ ngộ, không tìm nhau mà gặp nhau. Anh hay đến thăm mẹ tôi ở quê cùng xóm tôi, lần nào anh cũng gặp tôi đang ngồi ăn bún riêu xì xụp để u con học. Nhờ tôi ăn hàng tháng xuyên suốt mà anh nhớ mẹ tôi và tò mò làm quen. Khi đã quen nhau anh chắc quê tôi:

- Xóm này có nhiều u con học giỏi nhau, nhưng anh có em ngồi ăn bún riêu nên anh biết chắc mình không quên.

Tôi đã quên lần và chắc là anh:

- Tôi thích ăn bún riêu cua với rau kinh giới, nên thành thói quen luôn. Hôm nào em ghé ăn bún riêu cho anh đi chợ sang chợ học khác cho biết thân..

Quê anh Bông ở Cần Thơ gọi là ruộng nước trong, ruộng nước bát ngát, cây trái xum xuê, anh là công nhân miền Bắc ra Tây Đô.

Một tôi không tán thành cho tôi kết duyên với anh, bà thành kiến với trai miền Nam, chỉ thích ăn rau, sinh ra đánh đập con và nhất là tiêu xài hoang phí, không biết phòng xa cho tương lai, lấy nó thì đời con nghèo khổ, hạnh phúc chẳng dài lâu. Thà tôi lấy người miền Trung, xinh đẹp nết na đá nhúng sắn xuýt ra nhiều nhân tài, chịu khó làm ăn và cần kiệm thì... cao tay hơn dân miền Bắc thì bà yên chí đời tôi ấm no, hay tôi lấy người miền Bắc thì tôi khổ vì gặp nhau mới thôi, sự thông cảm nhau.

Nhưng mẹ tôi đâu biết rằng tôi đã “kết” anh Bông rồi, nghe anh nói về trái cây nhà anh tôi đã mê tít, chỉ mong được về quê anh trèo hái trái cây và ăn cho thỏa thích, nhưng trái miền, trái soài ngọt thơm ngon lành, mà dù có chua thì cũng thơm ngon luôn.. Còn chuyện tính tình thì tùy người người, chỉ đâu phải trai miền Nam nào cũng hạnh phúc tôi nghĩ.

Tôi đã hứa với mẹ:

Chàng Nam Vô Bức.

Tác Giả: Nguyễn Thị Thanh Dáng
Chúa Nhật, 06 Tháng 3 Năm 2011 13:49

- Mẹ yên tâm, anh y là dân Cần Thơ hay bất cứ vùng Nam Bộ Lũc tởnh nào, hay dân miền
vườn Nam Bộ Hồc Môn Bà Đỉm 18 thôn vườn trũ đi chẳng nũa mà vào tay con, con sẽ huởn
luyởn thành Bũc Kũ nhà mình ngay.

Cuỏ cùng mẹ tôi cũng phỏ đi đũng ý, bà lo âu đũn dò:

- Vủ y con phỏ hũc làm ruởng, làm vườn mà gánh vác giang sông nhà chũng.

Tôi yêu vườn ruởng nhà anh, tôi yêu anh, dù trũ c đũc nhũng đũng hũng Cũn Thũ cũa anh đã
lũa đũo tôi hai cú thũt đũp..

Sau năm 1975 có lũn mẹ tôi sai tôi đi Cũn Thũ thăm mẹ tũ gia đĩnh hũ hàng làm ăn đũ. Khi vủ
tôi có ghé chũ tũi bũn Ninh Kũ đũ mua trái cây vủ Sài Gòn làm quà. Tôi đã chũn lũa kũ tũng
qũa soài, mẹ tũ chũc soài 14 qũa, (ngũ i miũn Nam hào phỏng thũ đũy, đã gũi là “mũ tũ chũc”
đáng lũa ra là 10 mà thành 14) Bà bán hàng đũ vào túi giũy ngay trũ c mẽ tũ. Vủ y mà bà phũ
phếp sao đũ vủ nhà đũm lũa chũ có 12 qũa mà lũa có mẽ y qũa soài hũ. Tôi vủ a tũc giũn
vủ a...kinh ngũc báiphũc bà bán hàng soài sát đũt. Hay là bà đã tũt nghiũp nghũ o thuũt trũ c
khi ra chũ bán hàng ?

Chũa hũt, khi ra bũn xe đũ vủ Sài Gòn, thũ y phỏng bán vé đũng nghũt ngũũi, tôi biũt sẽ c mẽnh
không chen lũn nũi vủi ngũũi ta, đũnh tìm mua vé chũ đen, thì có mẽ tũ anh lũa xe túm áo tôi mẽ i
mũc lên xe vủi giá cũ đũt gũp đũi giá chính thũc. Tôi đũng ý miũn là khũi bon chen và đũũc vủ
sũm, anh hũũng đũn tôi lên xe ngũi xong đũi tôi trũ tiũn đũ anh còn chũy đi kiũm thêm nhũng
khách khác cho mau đũ chũyũn.

Tôi trũ tiũn và thông thũ ngũi ngũm thiên hũ đũng lu bu ngoài bũn xe mà thũũng cho hũ, thũ
chũu hi sinh tũn thêm tiũn nhũ tôi cho khũe tũm thũn.

Khi hành khách đã đũy và xe bũt đũu chũy thì mẽ tũ anh lũa xe khác đũn thu tiũn tũng ngũũi. Tũ
mũi giũt mẽnh biũt mẽnh đã bũ lũa, anh lũa xe lúc nũy là tên lũa mạnh lũaũng gũt nào đũ, anh lũa xe
nũy mẽi là thũt. Thũ là tôi lũa phỏ trũ tiũn xe giá chũ đen thêm mẽ tũ lũa nũa.

Chàng Nam Vô Bức.

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Chúa Nhật, 06 Tháng 3 Năm 2011 13:49

Mã tôi quá lo xa, vì vì chàng tôi sống ở Sài Gòn, tôi không phải làm ruộng làm vườn, nên ng quẩn lý mặt anh chàng Nam K theo ...truyền thống Bức K nhà mình, theo đúng ý mình cũng vớt vớt lóm.

Mã tôi nói linh quá, anh Bông vừa ăn xài rồi ng rãi vừa thích nhậu nhốt lu bù.

Mã i lầy nhau tôi đã thấy làn ranh Nam Bức ngay trong nhà mình, trong cách ăn uống, cách suy nghĩ và trong tiếng lầy ăn tiếng nói của hai chàng. Bức mã tôi ngó i Bức, di chuyển vào Nam lầy sống trong khu xóm toàn ng i Bức, nên tôi vốn nguyên vốn là con gái Bức cợt ăn nói độn cách sống độn.

Bài học vỡ lòng tôi dạy anh là độn anh vào bốp chọt ng món mọt:

- Anh i, đây là cái “bát” và cái “thìa”, anh độn ng gổ i là cái “chén” và cái “muối” nũa nhé.

Anh nhanh nhẩu:

- Bớt rổ i, còn cái “gĩa” múc canh kia kêu là cái “môi” chổ gì?

Tôi không hài lòng:

- Độn, sao anh lầy nói tiếng Nam “kêu là” phải “gổ i là” như tiếng Bức em chổ. Em đã nói rổ i, hai chàng sống chung cợt độn vổ i nhau độn i mọt mái nhà thì phải cùng mọt th ngôn ngữ cho độn đi u mà, độn giổ n chổ vì thỏ thỏ, chổ em không ghét bổ gì tiếng miền Nam của anh đâu. Nghe ng dù sao tiếng miền Bức cũng ...đ th ngôn hổ n, thí đ chổ c thuyổ n còn đổ c đũa vào th vào nhổ c, “thuyổ n tình” chổ ai nói “ghe tình” bao giổ. “Đi vổ” mà anh nói “Đi dĩa” hay “tổ m màn cổ a” anh nói “tổ m màn cổ a” là sai lổ i chính tổ độn.

Chàng Nam Vợ Bèc.

Tác Giả: Nguyễn Thị Thanh Dáng
Chúa Nhật, 06 Tháng 3 Năm 2011 13:49

Anh Bông khiêm nhường chầu thưa:

- Anh đừng ý là anh và em sẽ xài chung, à quên... sẽ dùng chung tiếng Bèc cho hoà hợp như tình yêu của chúng mình đã hoà hợp, cho dù em có thiên về tiếng Bèc của em rõ ràng.

Ngoài việc dạy tiếng Bèc cho chàng, tôi còn sẽ đi anh bán tính ăn tiêu phong lưu, rồi rồi nhả đã sẽ nhả ng ng i mi n Nam sinh ra n i ch n v n đ c đ t tr i u đ i, ru ng v n t i t t, nhi u sông r ch, nhi u cá nhi u tôm, hu ng chi anh i là con nhà giàu đ c cha m c ng chi u t nh .

D n d n công t Tây Đô của tôi cũng đã dùng quen nh u t mi n B c và ăn đ c nh ng món B c, tôi kh i ph i làm th c đ n phân lo i hai mi n B c Nam nh h i m i i y nhau n a.

Cái màn “cai r u” cho anh m i là khó. Ban đ u tôi ra ch th :

- Anh ch đ c phép u ng r u bia khi xã giao thôi nhé. Em không thích đàn ông có mùi r u đâu.

R i tôi l m, tôi nguýt m i khi th y anh u ng r u, nên anh cũng gi m đ c đôi chút. Đ nh c nh ch ng, tôi dán m t t gi y v i hàng ch vi t to b ng m c đ : “ U ng r u v b t yêu”, nh ng anh v n ch ng nào t t n y.

Tôi tặng c ng thêm m t kh u hi u khác m nh m h n: “ U ng r u s m t v ”

L n này anh Bông t c t c h i tôi ngay:

Chàng Nam Và Bé C.

Tên: Nguyễn Thị Thanh Dung
Số điện thoại: 06 259 3 259; ngày 2011 13:49

- Em sợ bố anh hả?

- Không bao giờ, em vẫn yêu anh suốt đời. Anh bố em thì có, vì nếu anh không nghe em bố rồi u thì mất ngày nào đó anh say xỉn không trúng gió ngoài quán hay là đi ngủ chết bất ngờ thì cũng sợ gan, ung thư gan mà chết sớm, em sợ ốm trên gia tài anh đi rồi và đi lấy chồng khác rảnh chết.

Thì là anh Bông bố rồi u và bố rồi u hả. Không biết vì anh sợ mất vợ hay sợ mất gia tài?

Khi gia đình tôi được bố lãnh sang nhà của Mẹ, dòng máu Nam kia lắng của anh Bông rồi i góc đầy, tôi chuyển lên đến chuyển nhà.

Anh đi shopping trong mall mua quần áo, đi dùng toàn là đồ hiệu đắt tiền, còn đi làm anh cũng rồi i không mua mang đồ ăn theo, sáng sớm anh ghé tiệm mua đi làm tâm cà phê rồi c khi vào hãng, rồi a thì anh chuyển xe ra ăn ngoài v.v...

Mất lên nhà tôi rồi i phải u nên, sợ đi cho anh. Tôi ra kế hoạch:

- Anh rồi i, mình phải sống tiết kiệm để dành tiền mua nhà.

Anh cần nhận:

- Mọi kế hoạch mua xe bây giờ đến mua nhà...

Tôi kế hoạch tiếp:

Chàng Nam Với Bé C.

Tác Giả: Nguyễn Thị Thanh Dáng
Chúa Nhật, 06 Tháng 3 Năm 2011 13:49

- Còn nữa, xong mua nhà tí để dành tí n cho hai con vào để ở.

Anh chàng thát để n nái quên pháng tí n g mián Bé c cáa vá, mà xánguyên mát câu mián Nam quen thuác:

- Trái để t qáy thán thiên để a ái, hát ká hoách này tí ká hoách kia, em giáng cáng sán Viát Nam y chang hà, lúc nào cũng chá tiêu và ká hoách làm cho dân tình lám than. Láy vá Bé c Ká cá táng mãi mãi là cô em Bé c Ká để tháng, ai dá em lo xa, tí n tí n, bóc lột để ở anh không ngáng nghá.

Để ở anh người ngoài cán “sác” tôi “khiáu nái” anh đã dùng tí n g mián Nam, là đi sai để ở ng háng thuán hòa cáa hai vá cháng, và anh đã phái hác thuác câu tháng thát báng tí n g mián Bé c là: “ái giái cao để t để y ôi” thay vì “ Trái để t qáy thán thiên để a ái”.

Anh háa lán sau náu để ng chuyán anh sá xá để ng câu này.

Để y, anh chàng Nam ká cáa tôi hián lành và để báo nhá thá, káp sau tôi không láy anh thì cũng phí. Chá lo là káp sau anh Bông ...có cháu láy tôi nữa hay không mà thôi.

Buái tráa tôi lái vào email cáa nhóm bán hác, lán này để c để c hai hung tin mát lúc.

Mát ngáng i bán bên Viát Nam mái bá để ng xe chát tát, và mát ngáng i bán á Má thì bá stroke đang nám hôn mê trong bánh vián.

Chúng tôi nhào nháo hái thăm nhau nháng tin tác liên quan để n hai ngáng i bán để ng môn bát hánh này và bàn xa tán gán để n cuác sáng vô tháng ngáng i, cháng biát sáng chát lúc nào.

Chàng Nam Và Bà C.

Tác Giả: Nguyễn Thanh Dũng
Chúa Nhật, 06 Tháng 3 Năm 2011 13:49

Ngôi tôi khuyên ngôi kia hãy lo học tập cu cậu đi, cậu a cậu vọt chọt chọt là bết bèo, hãy tập yêu v, chàng mình thêm nà. Ai cũng biết thôi, nhng cu cậu sng luôn có nhng đi u đi ngôi ta phải lo toan, tính toán.

Hôm n tôi m i b c m mà đã th y m t m i chán đi. Lúc y ti n b c, món ăn ngon, ni m vui thú nào cũng đ u vô nghĩa. V y t i sao tôi không học nhng th y khi đang kh e m nh, yêu đi.

Tôi nh mãi câu chàng tôi đã thng th t kêu lên “ Tr i đ t q y th n thiên đ a i” su t nhi u năm nay, bng th y ân h n và thng anh Bông quá. Hai con đã h c đ i h c xong r i, tôi l i đ ra ch tiêu ch t chịu đ dành ti n mai m t...cho cháu n i cháu ngo i. Lo toan nh tôi thì kéo dài đ n c ki p sau cũng ch a h t.

Hôm nay tôi s thay đi chính mình, m t cu cậu thay đi quy mô và b t ng cho chàng tôi ng c nhiên và sung s ng.

Ngày chi u nay tôi s không thèm n u c m, ch c anh đi làm v tôi s r anh đi nhà hàng, chiêu đãi anh nhng món ngon và đ t ti n nh t đ đánh đ u m t cách sng khác, m t b c ngo t trên con đ ng đ i c a m t đôi v chàng hnh phúc.

Anh v a b c chân vào c a tôi đã h n h xông ra ôm ch m l y anh, nng n u:

- Welcome anh đã đi làm “đi”.

Anh Bông ng c nhiên ch t v n và chnh tôi:

- Sao em l i nói ti ng mi n Nam sai l i chính t th ? , anh đã đi làm v .

Tôi đang hỏi bạn bao giờ :

- Hôm nay em thích tiếng miền Nam của anh mà. Em biết là tiếng miền nào cũng có cái đố
thông của nó, ngay cả tiếng miền Trung nghe cũng khó nghe, khó hiểu.

- Nghe sao em lại welcome anh? Em lịch sự bắt gặp thế? mấy ngày anh đi làm vợ nh
mấy ngày.

Tôi nghiêm chỉnh nói:

- Em chào anh và đã thông báo mấy tin rất vui là bắt đầu từ hôm nay trở đi chúng ta sẽ chỉ
tiêu thôi mái, không phải là tiêu dành tiêu theo bắt cứ kỳ hoạch nào nữa. Nhân dịp em
vừa nghe tin hai người bạn gặp nhau, em sẽ cuộc đời bắt đầu, kiếp người còn phù du nói chi là
tiền bạc. Chúng ta hãy vui hưởng cuộc sống ngay khi còn khỏe mạnh anh , nhà cửa, xe cộ trở
hết sạch sẽ rồi, tiền bạc trong 401K và trong bank của hai vợ chồng mình khá nhiều vì dành
đảm suốt nhiều năm nay. Chúng ta sẽ mua xe đẹp, lo đời tiền, sẽ sắm quần áo xịn, sẽ đi du
lịch đó đây mỗi năm, và chắc nữa đây vợ chồng mình sẽ đi ăn tiệc anh nhé. Mai sau vợ già
chúng mình đâu có tiền retire, lo gì.

Nói xong tôi nhìn anh và bạn anh, như mấy cái tù đày thông qua phóng thích cho mấy tù
nhân mang án tù vô hạn đày, thông anh sẽ sống vui và hét lên thà thích khi được trở về bạn
chết Nam K của chính mình vì bao nhiêu năm nay anh đã sống theo cách sống Bc K của
tôi, theo sự quản lý của tôi. Nghe tôi kinh ngạc quá, anh thông thốt lên mấy tràng cười nh
mười Bc rồi cười:

- Tôi hỏi cao đời đời ôi, em đang thế hay mê? sao em liêu và to gan thế? Sao bắt gặp đ
em sống mà đòi tiêu xài hoang phí thế? Khi mà trước đây anh tiêu xài hoang phí em đã điên tiết
lên cảm của anh. Em có biết là nước M đang nợ người nghèo không? ngân sách chính
phủ M càng ngày càng eo hẹp, đang phải cắt xén bắt tiêu phúc lợi của người già, người
không? Người ta còn tiên đoán rằng chế độ bao lâu nữa chính phủ sẽ không có đủ tiền trả
những người hưu trí nữa đây. Nên dù chúng ta không phải lo cho con cái nữa, nhưng vợ
sống căn cứ, dành đảm tiêu đời sau này vợ già có mà chi tiêu, M đi ứ kiển khoa học, y tế cao

Chàng Nam Vội Bỏ C.

Tên: Nguyễn Thanh Dũng
Số: 06 Tháng 3 Năm 2011 13:49

Chúng ta sống sống lâu, sống thật lâu. Không ai thắng mình bằng chính mình đâu em.

Thì ra suốt mấy chục năm sống bên nhau, bây giờ anh đã lo xa, tính toán hơn cậu dân Bắc Kạn thật là tôi đang đứng trước mặt anh. Mà tôi đi đâu đi vàng chục cũng đang mất mát mãi mãi Nguyễn?

Tôi còn đang ngỡ ngàng không ngờ người chàng Nam Kạn cậu đã bỏ tôi Bắc Kạn hóa nhuần nhuyễn đến thế thì anh yên tâm và rút rè nói:

- Em ra ngoài đi trong lúc anh tạm thay quần áo. Hôm qua món cà pháo om vỉa hè, vỉa hè đủ phần cúa tôi anh thích lắm, ăn đủ mấy bát cơm. Hôm nay em làm món cá rán và món rau muống trộn vỉa hè ba chấu, tôm, khế, rau răm và sống em nhé. Vì cớ gì đi ăn nhà hàng cho tốn tiền và làm sao có món Bắc Kạn ngon như cậu em cậu ch.

Nguyễn Thanh Dũng